

Persoon en personage

de kreet van een eend —
in het riet beweegt de maan
maar ternauwernood

Inan

in haar ogenglans
weerkaatsen verre bergen
— een blauwe libel

Kobayashi Issa, 1763-1827

Solorenga 4
Innerlijke dialoog

Renga 1

zo kalm maar gestaag
groeit aan het verzakte hek
een keur van korstmoss

*hoe het daglicht bij schemer
vervuld raakt van haardvuurgloed*

nachtstilte — de maan
en een onderhuids gevoel
trekken samen op

*hier en daarginds brandt nog licht,
ergens slaat een voordeur dicht*

dan, wanneer van ver
een vogeldoodskreet aanhoudt,
breken angsten door

*dit leven is goed — maar toch,
het mag wat meer lichtvoetig*

Renga 2

in de weilanden
grazen koeien — wat je ziet
lijkt zo eenduidig

*de oude watermolens,
het overgroeide ervan*

tja, ouder worden —
het kan inderdaad dat dit
zo 'leeg' gaat voelen

*daaronder is mijn landschap,
vrijer van illusies al*

wandelen langs zee
met steeds die onbekende
'wie was/ben ik toch ...'

*maar samen opgewassen
tegen wat te wachten staat*

Simon Buschman: De tweede en vierde zondagmiddag van de maand, vóór theetijd, kwam pater Nathan Franxken met wie dat wilden bijeen om op verzoek enkele korte teksten Grieks en Latijn door te nemen: twee werelden, zoals hijzelf ook. Hij begon steevast met Latijn (zijn promotieonderwerp) met 'Per varios casus, per tot discriminarerum, tentimus Latium – Door velerlei lotgevalen, door zoveel gevaarlijke omstandigheden, zoeken wij onze weg naar Latium (= Rome).

Foto: Job Degenaar

Na een minuutje begon de uitwisseling, op den duur van zijn kant meer vertellend, wij een en al oor. De keer dat hij het had over 'de vervlochtenheid van persoon en personage'. Dat half uurtje werd, besef ik achteraf, richtinggevend in mijn leven, een vast gespreksonderwerp met de pater bibliothecaris die het meer 'grond, zeggingskracht en uitstraling' gaf. En dieper uitgewerkt (ik was er *rijp* voor) in drie psychotherapieën. Op de grafsteen van de geliefde pater Franxken: 'Tentimus Latium'.